

Boss: Tôi mới mười tám tuổi

Chương 180 : Chương 180

379 chương dê con chánh văn 2

2012-7-13 14:53:47 :3320

Giữa người với người nếu nói khoảng cách cảm giác, thật ra thì chính là khai thông nguyên nhân, đợi đến nói cái gì đều nói mở ra, tâm cùng tâm khoảng cách gần, không có khoảng cách cùng cách ngại, như vậy sẽ trở thành bằng hữu, hơn nữa còn là không có gì giấu nhau bằng hữu. Sáu □ phát dò xét

Đường Giai kỳ cùng thương tâm nghi chính là thuộc về loại quan hệ này, gần đây bọn họ đã trở thành bạn tốt, mặc dù tuổi tác trên có khoảng cách, nhưng là tư tưởng không có khoảng cách, Tâm Nghi năm nay hai mươi một tuổi, Đường Giai kỳ mười bảy tuổi. Hai đa dạng cô gái, bất kể đi tới chỗ nào cũng sẽ trở thành tiêu điểm.

Mà họ vừa có không đồng dạng như vậy tính tình, Tâm Nghi là lớn tức sáng sủa cô gái, một cái nhìn mà một nụ cười cũng là có là mẫu Lâm Tịch bóng dáng, , mặc dù không là nghịch ngợm hài tử, nhưng lại có một chút như vậy tùy hứng.

Đường Giai kỳ đâu rồi, đó chính là thừa kế cha nàng đường Tân Vũ tính tình, tấm gương tự tin, không có chỗ nào mà không phải là cái đó giọng, và thừa kế hạnh cái kia từ hoàn mỹ không tỳ vết gương mặt của, nụ cười ngọt ngào, khéo léo bộ dáng, cho dù ai nhìn đều là một cô gái ngoan ngoãn , vậy mà nàng lại không phải vậy, vô cùng có cá tính. Muốn như thế nào chính là như thế nào. Kể từ tiến vào trung học đệ nhị cấp ở trường sau, người ta liền chuyển ra ở. Bảo là muốn học được độc lập. Mặc cho cha mẹ như thế nào khuyên, vậy chỉ có một chữ. NO. ! .

Đang nói tang Tiểu Tam -, cũng chính là tang Triều Dương, hôm nay mặc dù mới mười sáu tuổi. Nhưng là một ít song hẹp dài mắt phượng, luôn là cười híp mắt, cho dù ai cũng nhìn không thấu trong lòng hấn ý tưởng, ngay cả mẹ của hấn Lâm Tịch tất cả nói, chúng ta Tiểu Tam có Gia Cát Lượng trí khôn, lòng dạ sâu, đó là người làm đại sự! Thương tâm

nghe cũng là dùng sức bấu môi một cái, sau đó hướng về phía Tiểu Tam hừ một tiếng.

“Tương lai tang Tiểu Tam chủ tịch!” Nói cái đó thái độ đó là giấu cợt vô cùng, vậy mà người ta tang Tiểu Tam cũng là cho phép vô tuyến cười nịnh nọt.

“Tỷ tỷ, người yên tâm, ta làm chủ tịch, nhất định không thiệt thòi cho người.” Hắc cứ như vậy nhìn mẹ cùng tỷ tỷ, một bộ không sao cả dáng vẻ, căn bản không giao trái tim nghi đối với hắc coi rẻ để ở trong mắt.

Đây đã là tang thủ trưởng nhà tập mãi thành thói quen đối thoại rồi. , chỉ cần hai đứa bé ở chung một chỗ, vậy chính là có đoạn không xong quan tòa, đa số đều là lấy thương tâm nghi khơi lên chuyện bùng. Cuối cùng cũng lấy tang Tiểu Tam đại độ không so đo mà chấm dứt.

“Được, hảo nam bất hòa nữ đấu, người là ta Tang Gia công chúa, ta để cho người.” Lời này Tiểu Tam là vô số lần mà nói. Lâm Tịch nghe sẽ trí chi cười một tiếng. Tang thủ trưởng càng thêm cảm thấy vui mừng. Không, qua thỉnh thoảng gia đình tụ hội đi ông cụ bên kia, luôn là không khỏi có chút sầu não, bởi vì ít đi Tang Gia con trai lớn, . Tang tia nắng ban mai. Ông cụ vừa đến lúc này, luôn là than thở, mà tang Tiểu Tam. Luôn là sẽ tức thời cười quá khứ, cho gia gia đấm lưng bóp vai , .

“Gia gia, ca ca nhất định cũng muốn ngài , nhưng là ta Tang Gia nam nhi không phải nên như vậy sao? Bảo vệ tổ quốc đó là ta sứ mạng.” Triều Dương vừa nói như vậy, ông cụ cũng liền cười. Không có ở đây nói gì. Nhìn tôn tử tôn nữ, rất cuộc thích hoài.

Tiểu Tam khéo hiểu lòng người luôn là như vậy rõ ràng, cũng vì vậy thương tâm nghi thì càng không thích hắc, người trước người sau kia Tiểu Tam nịnh hót gọi vang dội. Nhưng mà bây giờ hắc cũng chính là cười một tiếng mà qua. Sẽ không để ý.

Cái này chính là Tiểu Tam, vậy mà gần đây Tiểu Tam cũng là ít đi một màn kia vinh quang nụ cười, nhiều hơn một đóa mây đen, bên cạnh hắc cô gái cũng không ở chỉ có Đường Giai kỳ một tiểu nữ sinh rồi, cũng sẽ xuất hiện rất ngọt xinh đẹp nữ sinh.

Ngày này tan giờ học, tang Tiểu Tam cố ý chờ ở Đường Giai kỳ cửa lớp học, bên cạnh còn có cá ngọt ngào cô gái, một gương mặt trẻ con. Cười một tiếng đứng lên vô cùng đáng yêu. Giai Kỳ ra ngoài thấy sau.

Đặc biệt anh em đi lên vồ một cái tang Triều Dương. Sau đó dính vào bên tai của hắn cười nói: “Nơi nào đào tới cô nàng, thật ngọt, ánh mắt không tệ sao?” Cái đó tiểu bộ đáng a! Mắt nháy mắt nha nháy mắt , đặc hữu thú vị.

“Hắc hắc, đi thôi cùng nhau chơi đùa đi.” Triều Dương cứ như vậy dặt tay của cô bé, đi ở phía trước, vậy mà, Đường Giai kỳ lại dừng bước. Cực tuyệt Triều Dương muốn mời.

“Triều Dương, ta không đi, ta hẹn Tâm Nghi tử tử cùng đi xem điện ảnh .” Giai Kỳ cũng không muốn khiến cô gái kia hiểu lầm cái gì, vốn là không có gì , cực kỳ chủ yếu là nàng không muốn cùng Triều Dương đi vô cùng gần.

“Thật là im lặng, đợi uống công người nửa ngày!” Triều Dương cầu thả cười một tiếng, sau đó phất tay một cái, dặt cái đó ngọt muội muội đi nha. Đường Giai kỳ thật ra thì cũng không có cùng Tâm Nghi ước hẹn , chỉ là hôm nay là ngày đặc biệt. Sinh nhật của nàng . Nàng không muốn cùng Triều Dương cùng nhau, tin tưởng Triều Dương cũng là biết đến.

Triều Dương mang theo cô bé kia ra trường, sau đó đi tới rạp phong xe thể thao trước mặt, mở cửa xe vô cùng thân sĩ làm xin thủ thế: “Tiểu muội muội, mời lên xe” cái đó nụ cười, thoáng chốc đẹp mắt, mê đảo cả đám nữ sinh, phàm là thấy như vậy một màn cô gái cũng làm ra ánh mắt hâm mộ,

Cái đó nụ cười ngọt ngào cô gái liền liền thẹn thùng ngồi vào xe, xe này thật sự là quá rạp phong, cái đó bằng số xe càng thêm ngu bức vô cùng.”Triều Dương, xe đạp này thật bò a!”

Cô gái gương mặt hưng phấn.”Không tệ đi! Nói cho người biết, cái này là anh ta xe, ta len lén khai đi ra .” Một bên hắn nổ máy xe vừa khoe khoang. Thật ra thì hắn là muốn mang Đường Giai kỳ hóng gió, mới len lén mở ra ca ca xe ra ngoài, máy này xe kể từ ca ca sau một mực trong nhà để xe, cũng chưa có người động tới. Hắn cũng là muốn thật lâu mới

khai đi ra , cái này nếu như bị ba biết, đây chính là không được .

“Chúng ta đi nơi nào chơi?” Nữ hài tử vừa hỏi, thật đúng là đem Triều Dương hỏi khó rồi, vốn là dự tính là muốn cho Đường Giai kỳ sinh nhật , hôm nay biến hóa, đi nơi nào?

“Chúng ta đi trước ăn ngon , sau đó hóng gió xem chiếu bóng chứ?” Nữ hài tử (Lưu Hiểu Mai) lòng tràn đầy vui mừng. Kích động mi phi sắc vũ. Có ý hướng dương như vậy bé trai, lại ngồi ở đây dạng lạp phong trên xe, có thể không cao hứng sao?

Nếu không nói là tiểu hài tử đâu rồi, vốn là Giai Kỳ không đến, Triều Dương bắt đầu vẫn có chút buồn bực, nhưng là ăn cơm xong, lại đi KTV. Lại đi xem phim . Thần sao thậm đã chí quên rồi.

Rất khuya hai người mới chơi tận hứng, bởi vì uống một chút rượu. Lưu Hiểu Mai có chút choáng váng đầu, liền mở ra cửa sau xe ngồi xuống. Kết quả ngồi xuống đi vào, liền nhìn đến phía sau có một bánh ngọt hộp.

“Triều Dương, người cho ta còn mua bánh cake? Làm sao người biết hôm nay là sinh nhật của ta?” Tiểu Mai hưng phấn hoan hô, rất lâu không có có người gấp đến độ sinh nhật của mình rồi.

“Ách?” Triều Dương không biết trả lời như thế nào rồi, mặc dù Giai Kỳ chưa có tới, nhưng là cái đó bánh ngọt nhưng là tỉ mỉ vì nàng chuẩn bị, hôm nay không có tới, ngày mai đưa cho nàng cũng là giống nhau, nhưng là bị Lưu Hiểu Mai vừa hỏi. Hấn bởi vì khó khăn.

“Cái đó, cái đó!” Đang ở một bên hấn lái xe vừa không biết giải thích như thế nào thời điểm, tiểu Mai đã đem bánh ngọt cái hộp cầm ở trong tay rồi, đã chuẩn bị mở ra.

“Đừng mở ra!” Triều Dương có chút kích động, vậy mà vẫn là đã chậm một bước, Lưu Hiểu Mai đã đem bánh ngọt cái hộp mở ra, phía trên rõ ràng viết, Giai Kỳ sinh nhật vui vẻ.

Cô gái ở có chút mơ hồ, có chút lúng túng, sau đó cầm bánh ngọt cái hộp có chút không biết làm sao rồi, là mình nhất thời lỗ mǎng đi, giá hạ

tử mặt của mọi người Tử Đô khó coi.

Triều Dương còn là lái xe. Chỉ là trên mặt đã rất khó xem. Tiểu Mai không thể làm gì khác hơn là lúng túng cười."Ha ha, thì ra là ta cùng Giai Kỳ là một ngày sinh nhật a, vậy chờ đến ngày mai chúng ta cùng nhau ăn xong."

Vừa nói đem cái hộp đậy kín, sau đó nghĩ tới ở gói kỹ, lái xe hướng dương rút cuộc nói chuyện."Thôi, người ăn đi, cho người rồi. Sinh nhật vui vẻ."

Nói có chút miễn cưỡng, nhưng là tha hay là nói. Bất kể như thế nào người ta là nữ hài tử, hẳn không thể để cho người ta mất mặt, vậy thì không phải là nam nhân chuyện nên làm.

Lưu Hiểu Mai không nghĩ tới Triều Dương sẽ là như vậy đại độ, mới vừa không vui lập tức tan thành mây khói. Thật ra thì nói trắng ra là không phải chỉ là một cái bánh ngọt sao? Có hôn mã à? Triều Dương cũng không biết mình hôm nay sinh nhật, cần gì để ý đâu rồi, tiểu Mai là một đại điều nữ hài tử. Không phải người tính toán chi li. Nhìn người tâm hài.

"Kia nhiều không tốt, nhưng mà vẫn là cảm ơn người hảo tính." Nàng rút cuộc cười đến rất rục rờ rồi, từ chuyển xe trong kính thấy Lưu Hiểu Mai tăm say rượu phát sau gương mặt, thật ra thì cũng là rất tốt nhìn. Triều Dương không khỏi ở trong lòng cùng Giai Kỳ làm cá tương đối.

Choáng nha, làm sao sẽ cùng cái nha đầu kia tương đối. Đây là thế nào sao rồi hả? Triều Dương dùng sức lắc đầu, . Gần đây Giai Kỳ đã rõ ràng đang cùng mình xa cách rồi, kể từ ngày đó nàng cùng tỷ tỷ nói qua sau, người liền thay đổi rồi sao.

Vừa nghĩ trong lòng thì không phải là tư vị."Tiểu Mai, cái đó bánh ngọt người ăn đi?" Không có cần thiết đưa cho người kia giữ lại, tim của mình không nên dừng ở trên người của nàng, hẳn như vậy tự nói với mình.

Lưu Hiểu Mai thật không có nghĩ đến Triều Dương sẽ thật lòng nghĩ đưa cho chính mình, mặc dù phía trên viết là Đường Giai kỳ tên tuổi, nhưng là ăn là người nếu là lời của mình, đây còn không phải là đưa cho chính

mình sao? Vừa nghĩ như thế trong lòng đặc biệt đặc ý.

Mọi người đều biết Triều Dương cùng Giai Kỳ đi rất gần, về phần Giai Kỳ bọn họ hiểu cũng không phải là rất nhiều, một ở trường sinh, không có gì thân nhân đã tới, chỉ là tựa hồ là có bên ngoài trường nam sinh luôn là không để cho bản hiệu nam sinh đánh nàng chủ ý. Cái này nàng cũng là nghe người khác nói .

Triều Dương tiếp tục lái xe, không thể không nói ca ca máy này xe tính năng thật là hảo, mở ra thật là thoải mái, phía sau Lưu Hiểu Mai mở ra bánh ngọt, ngậm thứ nhất liền đem Đường Giai kỳ tên tuổi cắt xuống , sau đó một hớp đặt ở trong miệng. Cái này không thể để cho Triều Dương ăn. Trong lòng nàng nghĩ như vậy.

Sau đó lại cắt một khối, giơ tay lên đưa đến Triều Dương trước mặt."Cho, ngươi cũng ăn đi?" Triều Dương vẫn còn ở lái xe, vừa đúng đến một đầu đường, hấn vội vàng phát tay"Không cần, đừng ngăn cản tầm mắt của ta"

Vậy mà, vừa lúc đó, đối diện lái tới một chiếc xe con, đèn lớn chói mắt, Triều Dương vội vàng đánh tay lái, liền hướng bên cạnh ven đường ngoặt đi, chỉ nghe được người tiếng thét chói tai. Cũng nhìn thấy bóng người bay ra ngoài. Sợ tới mức hấn mồ hôi lạnh toàn thân. Đạp thắng xe, nhưng mà lại không dám đi xuống.

"Còn không mau đi!" Phía sau Lưu Hiểu Mai hô to một tiếng, hấn lúc này mới tỉnh ngộ lại.

"Hình như là đụng vào người?" Hấn run giọng nói.

"Chạy mau, nếu không không phải phải ngồi tù sao? Vừa lúc không có ai thấy." Lưu Hiểu Mai nhìn chung quanh một cái. Triều Dương nghĩ cũng phải, nổ máy xe gào thét đi.

Bốn văn ở 15 số toàn bộ kết thúc. Cái này tình tiết là dê con phía sau tăng lực phục bút.

380 chương mười tám tuổi hoàn mỹ tấm màn rơi xuống (không nhìn là của người tổn thất)

2012-7-15 8:30:51 :4370

Xe chạy ra khỏi thật xa. Sáu □ phát dò xét tang Triều Dương mới dừng lại, sắc mặt trắng bệch, trên trán đều là mồ hôi, Lưu Hiểu Mai ngồi ở phía sau cũng là sợ tới mức run cầm cập.

“Làm sao bây giờ? Kia không biết người có chuyện chưa?” Triều Dương như đưa đám nằm ở trên tay lái. Tay dùng sức đánh. Hối hận không kịp.

“Triều Dương, đi nhanh đi, nếu không đang bị cảnh sát giao thông bắt được.” Tiểu Mai là cực kỳ sợ. Chỉ sợ ngồi tù, không phải là mình lái xe nàg cũng là sợ. Dù sao cũng là nữ hài tử sao?

Triều Dương suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc làm quyết định “Chính người thuê xe trở về đi thôi, ta đi xem một chút.” Hắn thật không thể cứ như vậy đi, lương tâm bất an.

Cho Lưu Hiểu Mai thuê xe đưa đi, hắn lái xe quay trở lại rồi, vốn là không có đi bao xa, . Đi ra rất nhanh rồi, hắn dừng xe ở bên cạnh, đi tới.

Đi từng bước một vào, hắn đã thấy này cá gặp chuyện không may hiện trường, bên cạnh có một xe ba bánh, đã tán giá tử rồi, còn lăn xuống đầy đất trái cây, một cô gái ôm một cả người là máu người của khóc, bên cạnh còn có một nằm.

Hắn mạnh mẽ cho mình lòng của gắng giữ tỉnh táo, đi lên phía trước.”A! Xảy ra tai nạn xe cộ? Báo cảnh sát chưa?” Nữ hài tử nghe được có người hỏi thăm. Lập tức nghiêng đầu nhìn sang. Mượn hồ đèn đường mờ mờ mới nhìn rõ là một cùng Giai Kỳ không khác nhiều lắm nữ hài tử.

“Tiểu ca ca, người xin thương xót, giúp đỡ ta đem ba mẹ đưa đi bệnh viện chứ?” Nữ hài tử cầu xin nhìn tang Triều Dương. Rốt cuộc thì có một người tốt tới đây hỏi thăm, cô gái nhỏ tựa như thấy cứu tinh một dạng. Một ít mặt nước mắt khiến Triều Dương vô cùng đau lòng.

“Đánh 120 chưa?” Hắn thuận thế ngồi chồm hổm xuống tra xét bị đụng đích người, không biết thương có nghiêm trọng không. Chỉ là thấy có máu chảy ra.

“Đánh, nhưng là còn không có .” Nữ hài tử không giúp nhìn Triều Dương.

“Vậy thì chờ một hồi thôi. Ta cùng người đợi.” Hắn cứ như vậy quá khứ, nằm ở bên kia một người đàn ông, lúc này, hắn đã xác định là một nhà ba người. Bán trái cây mà sống người ta. Hắn hối hận ruột đều muốn thanh.

Nữ hài tử hoảng loạn trong lòng ở có Triều Dương dưới sự giúp đỡ của, đã khá nhiều, chỉ chốc lát xe cứu thương tới. Triều Dương nhiệt tình cùng với cùng đi bệnh viện.

Trên xe cứu thương bác sĩ bước đầu kiểm tra một chút, tựa hồ là không có gì đáng ngại, tim của hắn lúc này mới rơi xuống đất. Nằm viện tạm thời tiền thuốc thang đều là Triều Dương giúp đỡ điểm phó . Nữ hài tử cảm kích không gì sánh kịp.

Trong khi nôn nóng chờ đợi, Triều Dương mới biết. Nữ hài tử vốn là ra ngoài nhận ba cùng mẹ . Kết quả là thấy ba cùng mẹ xe bị một máy xe đụng ngã lăn. Mà xe ngừng một chút lại lái đi.

Triều Dương nghe mồ hôi lạnh toát ra”Người có nhớ chiếc xe kia cùng bằng số xe?” .

Cô gái suy nghĩ một chút lắc đầu một cái, dù sao cũng là buổi tối, đèn đường nhìn không phải rất rõ ràng, hơn nữa ngay lập tức cũng sợ tới mức mê. Chỉ lo được với nhìn đằng trước ba mẹ rồi.

Triều Dương lúc này mới đem nhắc tới cổ họng lòng của trả về.”Thật là không có có nhân tính, người báo cảnh sát không có, đụng vào người tại sao có thể chạy đây?” Hắn nói nghĩa chánh ngôn từ, trong lòng lại mắng mình vô số lần. Nhưng là đã không có bất cứ ý nghĩa gì rồi. Hắn cũng không dám nói là mình đụng phải, chỉ là hi vọng ở trên tiền tài làm nhiều chút bồi thường thôi.

Khá dài trong khi chờ đợi, hắn trở thành một vĩ đại anh hùng, nữ hài tử thật coi hắn như anh hùng. , mà càng như vậy trong lòng hắn càng không cách nào đối mặt mình. Đợi đến tất cả sau khi kiểm tra, miệng vết thương lý thuyết là không có gì đáng ngại, chỉ là cánh tay gãy chân.

Hắn cũng yên lòng. Cho cô gái nói một chút khích lệ lời an ủi, lại ném một chút tiền, đi, trước khi đi còn nói ngày mai trở lại xem bọn hắn.

Đợi đến tang Triều Dương đem xe dọn dẹp xong về đến nhà. Đang len lén đem xe đặt ở trong nhà để xe. Chuyện này coi như là đã qua. Người không biết, quý không hay.

Chỉ là ngày thứ hai thế nhưng hắn lại cùng Lâm Tịch nói chuyện này, nhưng là thật tình vậy nhất định không phải như thế, hắn nói ngày hôm qua thấy một xe đụng vào người mà chạy. Sau hắn giúp đỡ đưa người đến bệnh viện. Chỉ là nhà kia người tựa hồ rất nghèo. Liền trị liệu tiền cũng không có ... Lời mà nói, có thể hay không từ cái đó Đặng Siêu quý trong kia chút tiền đưa cho người kia trợ giúp một chút.

Lâm Tịch nghe còn không ngừng khen ngợi nhi tử đấy."Tiểu Tam, người không phải thẹn là mẹ nhi tử, cố yêu tâm. Những thứ này không là vấn đề, cần bao nhiêu, người hỏi một chút, chúng ta trợ giúp cho bọn hắn."

Lâm Tịch đối với làm việc thiện đó là nghĩa bất dung từ , hơn nữa, nam nhi tử có hình dạng này thiện tâm, đó là càng thêm ủng hộ, thế nhưng chút dừng ở thương tâm nghi trong lỗ tai. , cảm thấy có chút chói tai.

"Ta nói, tang Tiểu Tam, người chừng nào thì đối với người khác chuyện tình như vậy tích cực quan tâm? Chẳng lẽ là người là người đụng phải chứ?" Tâm Nghi nói chuyện vẫn luôn là như vậy.

"Chớ nói nhảm, đệ đệ người tại sao có thể ấy là người như vậy, hơn nữa hắn sơn nơi nào chuẩn bị xe đây?" Lâm Tịch Xung nhi nữ trừng mắt.

"Tỷ. Trong mắt người đệ đệ người ta chính là hạng người như vậy sao?" Lần đầu tiên Tiểu Tam có bất mãn. Cũng thế, lời kia người nào nghe có thể cao hứng a!

Tâm Nghi nghịch ngợm thè lưỡi: "Phải, tính ta sai lầm rồi còn không được sao? Các người đều là thiện lương giọt người, chỉ một mình ta không có ái tâm được chưa."

Nói xong người ta rửa mặt đi, bên này Lâm Tịch tự nhiên cho nhi tử làm cho chu đáo . Tiền dĩ nhiên là cho an bài thỏa đáng, đợi đến buổi trưa

Triều Dương tan giờ học. cầm chi phiếu đi bệnh viện kia. .

Đẩy ra cửa phòng bệnh. Không nhìn thấy ngày hôm qua cô bé kia, chỉ là người bị thương hẳn tự nhiên là biết, hẳn làm giới thiệu, lại nói một hồi lời mà nói, sau, đem 30 vạn chi phiếu lấy ra rồi.

Lão nhân không nghĩ tới sẽ gặp phải tốt như vậy người của, vạn phần cảm tạ, từ lúc nghỉ việc sau. Trong nhà vẫn liên tưng quẩn , một người bình thường công nhân lao động giản đơn người, nơi nào thấy qua nhiều như vậy tiền.

“Hài tử, người lấy về đi, chúng ta tại sao có thể lấy không tiền của người đây?” Phu nhân còn là khách khí một phen. Dù sao cũng là bèo nước gặp nhau .

Triều Dương chỉ cười, ném xuống chi phiếu đi, chỉ có như vậy hẳn mới an lòng, thật may là không có xảy ra đại sự gì, nếu không cầm nhiều tiền hơn nữa ra ngoài, cũng không cách nào mua được an lòng. Thật là cảm tạ ông trời ơi!

Đợi đến nữ hài tử trở lại, thấy mẹ cầm trong tay chi phiếu, cứ như vậy vẫn nhìn , nữ hài tử có chút không giải thích được.

“Mẹ, nơi nào đến nhiều tiền như vậy à?”

Mẹ liếc nhìn nữ nhi rất cuộc lộ ra nụ cười”Hài tử, cuộc sống của chúng ta rất cuộc kiếm được rồi, ca ca người tiền đi học cũng có.”

Phu nhân cầm chi phiếu lão Lệ chúng vượt qua, điều này làm cho cô gái càng thêm không giải thích được.

“Mẹ, người còn không có nói tiền là từ đâu tới?” Vì vậy mẹ lúc này mới nói là ngày hôm qua gặp phải bọn họ bị xe đụng, sau đó cùng nữ nhi cùng nhau đưa bọn họ vào bệnh viện nhân cho . Nói là cái gì Cơ Kim Hội quyền góp .

Nữ hài tử giờ mới hiểu được, nguyên lai là ngày hôm qua cái nam hài kia, không nghĩ tới người kia nói đến, thật đúng là tới, nhưng là không thể vô duyên vô cớ muốn nhân gia tiền a!

Đoạt lấy mẹ trong tay chi phiếu, liền chạy ra khỏi đi, nàng muốn đem tiền của người ta trả lại, nhưng là xuống lầu dưới cũng không có thấy ngày hôm qua cá nhân, biến người mêh mông đi nơi nào tìm một người a! Không biết tên không biết họ .

Nhưng là vậy cũng không thể muốn nhân gia trắng trắng cho nhiều như vậy tiền, lão thoại nói rồi, không thể vô duyên vô cớ cầm của người ta, bắt người tay ngắn. Vì vậy mỗi ngày ở tan giờ học chăm sóc tốt ba cùng mẹ sau, nàng đều sẽ đi xảy ra tai nạn xe cộ chính là cái kia địa phương đi chờ đợi người kia xuất hiện.

Nàng cho là nửa đêm sẽ theo nơi đó người xuất hiện, . Nhà nên đang ở phụ cận , hoặc giả là có thể đụng phải người kia, vì vậy ở mẹ nằm viện trong thời gian này nàng mỗi ngày đều sẽ đến chờ một canh giờ.

Hơn mười ngày chờ đợi, cuối cùng cũng không có đợi đến, ba mẹ chân cũng tốt không sai biệt lắm. Cũng liền xuất viện. Ý nghĩ kia cũng liền từ bỏ đi.

Khi bọn hắn xuất viện một tháng sau, Triệu Dương đi lần thứ nhất, hắn xác nhận nhà kia người là tốt lắm xuất viện. Tâm rất cuộc yên tâm. Vì vậy chuyện này. Cũng liền để cho hắn từ từ quên đi.

Ngay tại lúc dời đổi theo thời gian, hắn đem chuyện này quên lãng thời điểm. Xuất hiện một cái chuyện ngoài ý muốn, ngày đó tan giờ học về nhà, trong nhà có mặc đồng phục cảnh viên từ trong nhà đi ra ngoài.

Thấy người ta, trong lòng hắn liền sợ hãi, dù sao cũng là trong lòng có quỷ . Sau khi vào nhà, ba cùng mẹ ngồi ở chỗ đó gương mặt nặng nề. Hắn thấy trong lòng thì càng thêm là không an.

Sau đó đổi giày thật trọng liền muốn lên lầu, đi tới một nửa, bị ba gọi lại."Tiểu Tam, người qua tới đây xuống."

Hắn chỉ hảo dừng bước lại, sau đó nhìn ngồi ở một bên mẹ."Có thể ta cùng nói một chút, gần đây liệu có cái gì chuyện xảy ra sao?"

Tang thủ trưởng đối với dây nữ trên giáo dục cho tới bây giờ đều là cần

thận tỉ mỉ , bất luận người nào gặp chuyện không may, vậy cũng là bình công biện lý . Thế nhưng lần thứ nhất. Hẳn thật làm khó!

Tang Tiểu Tam xem một chút ba cùng mẹ sắc mặt. Đi ở nơi đó thấp thỏm muốn chết, nhưng là cũng mò không ra trong lòng của bọn họ, . Nên cũng không biết là nên nói còn chưa phải nên nói rồi.

“Ba, người có lời gì cứ nói thẳng đi? Như người vậy làm cho ta sợ hãi!” Tiểu Tam chỉ có thể như vậy nói. Chuyện kia mặc dù đã đã qua, nhưng là mình sai lầm là có , hẳn nào dám nói a!

Tang thủ trưởng nhìn đứa con trai này. Thẳng than thở, sau đó đem một phong thư ném tới tang Tiểu Tam mặt trước. Hẳn mở ra vừa nhìn, là một phong tố cáo tin.

XX ngày lái xe đụng vào người sau mà chạy. Hẳn nhìn hồi lâu. Không có một chút kinh hoảng, kia phần bình tĩnh, khiến thủ trưởng rất Lâm Tịch cũng không có ngữ rồi. Mới bây lớn hài tử, có như vậy định lực. Gặp chuyện lạnh như vậy tĩnh, hơn nữa tỉnh táo có chút đáng sợ.

“Người không có gì muốn giải thích sao?”

“Ba, mẹ, ta là con trai của các người không? Nếu như là lời nói, người nên tín nhiệm ta!” Tiểu Tam hướng về phía ngọn gió kia ẩn danh tố cáo tin nhìn hồi lâu, trong lòng đã có tính toán.

“Bản thân mình nhưng là của ta nhi tử, ta cũng vậy tin người, nhưng là mẹ người nói mấy ngày đó người gặp phải có người bị đụng rồi, trả lại cho quyên tiền rồi. Chúng ta đã cảm thấy kỳ quái, tự nhiên muốn hỏi một chút. Bớt cảnh sát nhận được như vậy tin, dĩ nhiên là muốn điều tra . Người ta là tôn trọng ta, trước là cho ta xem rồi, ta cuối cùng phải có câu trả lời thỏa đáng, ta hỏi người cũng là lo lắng người, người phải nói thật!”

Thủ trưởng tâm tình có chút không ổn định. Nhi tử câu hỏi, không có sai, nhưng là càng như vậy, trong lòng hẳn càng bất an. Nếu như quá khứ lời nói, Tiểu Tam chắc là sẽ không như vậy, ở ngục trang vẫn còn con nít. Hẳn nhìn một cái cũng biết . Hẳn mặc dù cái gì cũng không nói. Trong lòng hẳn đã có đếm.

“Ba, ngày đó ta là cùng Giai Kỳ ở chung một chỗ , nếu không ta sẽ cho Giai Kỳ gọi điện thoại.” Hấn cầm điện thoại di động lên sẽ phải cho Giai Kỳ gọi điện thoại.

Thủ trưởng khoát tay chặn lại”Thôi, chúng ta tin người, Tiểu Tam người nhớ, làm người sẽ đối được rất tốt lương tâm của mình.” Trong lời nói của hấn có rất trầm trọng mùi vị.

Tiểu Tam không có nói gì, vậy mà tang thủ trưởng trải qua điều tra, đã biết chuyện ngày đó, chỉ là cũng biết không có chộc cái gì đại họa. Cũng liền cho giải quyết.

Chỉ là, khiến cho mọi người cũng nghĩ không đến chính là, bao nhiêu năm sau, chuyện kia cho bọn hấn cuộc sống của mọi người cũng mang đến dự đoán không tới bão táp!

� hết trọn bộ □ biết trước hậu sự như thế nào, xin tiếp tục cùng vào phi phàm mới văn □ thủ trưởng 2: ta không phải dê con □ thân môn nhớ cất giấu, sợ ngộ nhỡ phía sau cải danh tự.

Trở xuống là miễn phí :

Cám ơn thân môn một đường đuổi theo đầu năm trường: ta mới mười tám tuổi, hôm nay rốt cuộc hoàn mỹ kết thúc. Phi phàm ở chỗ này cảm tạ tất cả thân môn, phía dưới chúng ta tới làm phỏng vấn.

Mọi người khỏe, hôm nay là mười tám tuổi hơ khô thể tre ngày. Như vậy chúng ta đối với biên kịch phi phàm cùng các nàng tổ diễn kịch diễn chức nhân viên làm đơn giản phỏng vấn, . Đầu tiên hỏi một chút này văn nữ trư chân Lâm Tịch tiểu thư. Xin hỏi người là thế nào nắm chặt Lâm Tịch nhân vật này , như vậy một một cách tinh quái Lâm Tịch, để cho người diễn công việc linh hoạt phát hiện?

Lâm Tịch: mô hôi, đó không phải là ta diễn hảo, mà là tác gia phi phàm, đem người vật khắc sinh động, còn có len lén nói cho các người biết, nếu để cho người diễn cũng có thể, trên cột người là món cao cỡ nào

hứng chuyện tình. Vừa nói len lén nhìn thủ trưởng.

Thủ trưởng: mặt đều đen rồi, cái này nói như thế nào đây, thật ra thì trong sinh hoạt của ta không phải như vậy, ta có như vậy lạc đơn vị sao? Nhìn ta đây dài hơn nhiều đẹp trai, đây đều là phi phạm lỗi. (đừng vượt ta) chỉ là, nếu như trên thực tế, ta có như vậy một tiểu thê tử, ta sẽ cùng phi phạm văn viết một dạng, sủng ái lấy.

Vỗ tay, cười to.

Phía dưới để cho chúng ta hỏi một chút thủ trưởng 2 nam chủ tang tia nắng ban mai, xin hỏi Người nhóc thời điểm cho ba uống bồn cầu nước, sau đó muốn nhìn một chút Bì Cầu trong có cái gì? Người nói như vậy hạ hài tử lớn người phải như thế nào tới nắm chặt cái nhân vật này?

Tia nắng ban mai: hắc hắc, cha, bồn cầu nước uống ngon không? Quay đầu lại nhìn thủ trưởng cười trộm. Thủ trưởng dùng sức một quyền đánh vào trên người con trai. (hiện trường lần nữa cười thật to)

Tia nắng ban mai: thủ trưởng 2 nhân vật này, ta cảm thấy được không phải là của ta muốn như thế nào tới diễn, mà là muốn phi phạm tác gia để cho ta trở thành tuýp đàn ông như thế nào? Chỉ là tin tưởng mọi người đã nhìn ra một chút đầu mối, xin tiếp tục chú ý □ thủ trưởng 2: ta không phải dê con □ nhất định sẽ không để cho mọi người thất vọng. Bởi vì Đường Giai kỳ cô nàng kia, tuyệt đối là nhất mạt xinh đẹp phong cảnh.

Đường Giai kỳ: nếu như yêu ta xin yêu, đây là ta đối với tình yêu duy nhất tiêu chuẩn, chẳng qua ta ngủ thật thành thật, không chiếm địa phương.

(hiện trường lần nữa cười thật to) không thể không nói phi phạm tuyệt đối tăng lực. Phỏng vấn kết thúc.

LINK Truyện:

Boss: Tôi mới mười tám tuổi <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-toi-moi-muoi-tam-tuoi-885759.html>

LINK Chương này:

Chương 180 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-toi-moi-muoi-tam-tuoi-885759/chuong-180.html>